

solzâ! Ni ga več skrbela njena bodočnost; gledal je v praznoto, kakor bi videl tam kaj znamenitnejšega in kakor bi bilo, kar je okrog njega, le malenkostno, neznatno . . .

Ko sta bili kesneje obe prijateljski rodbini z Ido ob njega postelji, obrnil se je z njih pomočjo težko proti steni in izdihnil.

(Konec prihodnjich.)

K petemu sešitku Wolfovega slovarja.

Izpeljâvanje: Matakovič 2.76 iz peldi samo nekojih ne more se včiniti *izpeljâvanje* na vse. — *izpeljivati*: Gašparoti 1.972 kaj *izpeljiva* iz rimskih igrih ludis Quinquatriis zvane. — *izpisâvanje*: Zagrebec 1.274 si glave teru vu *izpisavanju* vekovečnosti. — ad izplakati: Zagrebec 2.107 krvavemi suzami vredne su tvoje nesreče *izplakane* biti. — *izprâvdati* durch Processieren gewinnen. Habd. ad. 395 začé se pravdum groziti lajharu. On se pak ništar ne prestraši, nego mu batrivo odgovori: pravdaj me i kaj *izpravdaš*, naj ti bude. — *izrečljiv* adj.: Gašp. 1.959 Fulbertu tvojemu jezika pentavost izvračila jesi, mene tulikaj na hvalu tvoju *izrečljivoga* vučini i razbornoga. — *izritati*: Habd. ad. 775 oštarijaš doteče na pomoč žene i obodva stanovnika vun na vulicu *izritahu*, (morebiti je tiskarska zmota za iztirahu ali izrivahu). — Vzgleđi za *izsmrcati*: Habd. ad. 592 kurvarija izpije i *izsmrče* iz tela vsu skoro naturalsku vlagu. 771 kaj pri nje čuti penezec . . . od nje kot pijavka *izsmrče*. 738 vse preštimanje blišnjega *izsmrču*. — *iztenčati*, kaj tanko narediti: Habd. ad. 371 s kulikem trdom svoje krhko platno, svoje mlahave mrežice tke pavuk! kuliko krat obhaja, s kulikum meštrijum spušča se na svojem končecu, da ga na drugu stranu primekne! Kak se vsega *iztenča*, da skoro čreva iz sebe izhiti! — *iztolnâčiti*: Zagr. 1.218 njegove hudobe isto sveto pismo ne more *iztolnâčiti*. — *iztîgniti* iztrgnem = iztrgati: Habd. ad. 471 težko je iz kanjuhoveh nohtov pticu ku zgrabi osloboditi, skoro je teže iz ščepcev skupoga človeka, kaj je jenkrat zgrabil, *iztrgnuti*; takó velikokrat zraven *istrči*. — *izvâdanje* die Ausförschung: Kocijančič filot. 4.58 ni potrebno činiti ovo *izvedanja* z nepokojnostjum (o izpraševanji vesti). — *izvîsiti* izvîsim erhöhen erheben, to je glagol, ki se v kajkavskih knjigah pogosto čita za književno hrvaški uzvisiti: Habd. mar. 464 vidimo svetu katoličansku veru poteptanu, tursku i jeretičansku *izvîšenu*. Matakovič 2.83 bog je njega . . .

tak na veliko čast poštenja *izvisil* i t. d. i. t. d. — *izvišati* iter. ad. izvisiti: Habd. ad. 343 vsaki kateri samoga sebe *izviša* hoče ponižen biti. — *izvišavati* iter. ad. izvisiti: Kovačič Kemp. 203 ova milošča . . . človeka od zemélskéh na ljúbiti nebéška *izvišáva*. — *izvišen* kot adj. erhaben: Kovačič Kemp. 206 toliko je *izvišenēja* ova milošča da . . . i. t. d. — *izvišenost* die Erhabenheit: Mat. 2,19 vu takve *izvišenosti* i oblasti nas ne gledí z okom srditem. i. t. d. — *izvoljenje*: Zagr. 1,254 drugo znamenje *izvoljenja* za diku nebesku je ovo: . . . — *izzidati* erbauen: Habd. mar 455 lepu cirkvu *izzida*. 408 na onom mestu cirkvu *izzidžu* (izzigyu). — *izgánjka* f. das Räthsel Gašp. 4,724 pravo ne zeznate doklam mi ne *izgonite* onu staru *izganjku* negda od prejakoga Samsona gostom svojem postavljenú. — *Jábolka* f. zavoj pri prešnem vretenu. — *jačmenica* in *ječmenica* neko debelo sladko jabolko. — *jadovíten* = jadovit Zagr. 1,630. — *júdrka* f. = jedro: Vranič rob. 1,84 kad bi (Robinzon) ovu lupinu odprl bil, došel je do jedne jako sočne *jádrke*. — *jágodek* m. imé prascu. — *jaháč* pravijo petelinu. — *jáhlica* f. die Hechel, glej ahla Vranič rob. 1,145 najzadnič jahljaju ga (lon) čez *jahlice* doklam čisto predivo ostane. — *jahljáti* hecheln, glej: jahlica. — *jáker* jákra m. luknja na hlevu skozi katero se seno meče, štaj. — ad *janar*: kadar težaki kopljejo, tisti, ki ukazuje kakó široko imajo kopati, zove se *janúr*, a pravec, v katerem kopajo, zove se *jān*, a *jániti* je kopati po janu. Varaždin. — *jandračóna* f. Andreaspfel, neko sladko jabolko. — *járika* = jarica (kokoš). — *jármen* m. pulicarica dysenterica. — *jášprišt* m. Erzpriester. —

(Dalje prihodnjič.)

M. Valjavec.

L I S T E K.

Gluhonemi. Zgodovina in sedanja metoda njih vzgojevanja. Spisal Anton Rudež, učitelj v goriški gluhonemnici. 25 slik. V Gorici 1894. Tiskala in z. »Goriška tiskarna« A. Gabršček. 341 str. — Več o tej znameniti knjigi prihodnjič.

Slovanska knjižnica. V 29. snopiči čitamo zopet nekaj národnih pripovedek iz Soških planin, katere je zbral in napisal A. G. Motivi teh pripovedek so sicer do malega znani, vendar je zanimljivo videti, kakó jih preprosti narod uporablja in veže v nove pripovedke. V obče je zbirka lepa, sosebnó »Štrijon« nam je jako prijal, želeti pa bi bilo, da bi bil g. pisatelj iz estetiških oziróv ali popolnoma izpustil óno pripovedko o Mevšétu, (str. 38.) ali pa jo vsaj primerno ublažil. Marsikaj je v nji takó robatega, da ni ravno v prilog lepemu štivu. Tudi drugje bi bilo semtertja dobro zameniti nekatere malo lepe izraze, najsi živé v narodni govorici: »vlačugarsko motovilo«, »krevsalo krevsasto« str. 7., »mrha mrhasto« str. 47., »mlinarjev trebuh je crknul« str. 56. — V jezikovnem pogledu bi omenjali, da je pač bolje reči namesto »ona nima časa« (str. 9.)

Nikakor se niso upali iz šume. Kar si Bačan nekaj izmisli. Ravno mu pripeljejo vojaki dva ujeta Turka; odpravi jih z njima v bližnjo šumo, češ, da ju pobegli vidijo kot znamenje zmage nad Turki. Bačanovi vojaki begunce celo nagovarjajo, naj se hitro vrnejo na bojišče, če hočejo še kaj plena dobiti. Ta prevara je uspela. Plena željni, prihite begunci na bojišče, kjer so se ravno najhuje bili. Ali-paša pa je mislil, da so prišle našim nove čete na pomoč. Prestraši se ter zapove vojski, da se povrne domov. Pri tej priliki pa je nastala taka zmešnjava v turški četi, da so se mnogi od naših preganjani zadušili po kaniških močvirjih; kateri so pa živi ostali, vrnili so se ranjeni in pohabljeni v Siget. Naši so hvalili Bačanovo iznajdljivost ter dovršili započeto zidanje omenjene trdnjave. Nadvojvoda Karol pa je postavil novi posadki na čelo Nikolaja Malakocija, prvega četnika Jurja Zrinjskega, ki se je še tistega leta poskusil s Turki ter jih pri Dravi premagal.

Zlasti hude borbe so imeli kristjanje okoli Kaniže leta 1587., ko je po okolici razsajal Sasvar-paša sigeški. Toda Jurij Zrinjski ga v družbi z drugimi zapovedniki popolnoma pobije pri Kačorlaku nedaleč od Kaniže.¹⁾ Vzpričo tega silnega poraza so mirovali sigeški paše ter se niso upali več let napadati Kaniže.

Ko pa se je udal leta 1593. za drugega obsedanja Sisek Turkom, mislilo se je, da bodo zdaj sovražniki z vso silo prodrli mimo Zagreba v sosednje slovenske dežele. Zategadelj je zavladal silen strah po Hrvaškem in po vseh slovenskih pokrajinah. Ljudje so bežali v trdnjave, kjer so se čutili varnejše; ko so pa Turki v istini prihrumeli pod Zagreb, poprosilo je mestno starešinstvo pri cesarju pomoči, katero jim je cesar tudi poslal pod zapovedništvom Danijela Frankola Trščana. Na to se hitro zbere nova krščanska vojska, da obrani mejo; hudo borba bi se bila unela, da ni veliki vezir potreboval na Ogerskem vseh čet; kajti tukaj se je odslej bil odločilni boj.

(Dalje prihodnjič.)

¹⁾ Obširneje o tej bitki v Letop. M. Sl. I. 1892. str. 115.—116.

K petemu sešitku Wolfovega slovarja.

(Dalje.)

Jávorček m. ime prascu. — *jědvati* essen: Habd. ad. 507 se ne bil navadil na polju obeda svojega pretrgavati, nego je zmirom *jedaval* doklam se je nasitil. 816 koga orsaški veliki oficiali rano *jedavaju* cujus principes mane comedunt. 818 ki su rano v jutro (s) svojemi tolnačniki *jedavali* i pili. — *jedínka*, f puška enocevka — *jedínski*: jeden jedínski

ein einziger: Habd. ad. 92 ze vsega ovoga tak velikoga šerega *jeden jedinski* človek živ ne bude po sto let. 182 ne ni *jeden jedinski* ze vse one vnožine živ izašal. 552 Farao ze vsemi svojemi šeregi za njim iduči vu onom istom morju do *jednoga jedinskoga* potonul je. — *jeketati* jeketâm jekêčem palpitare: Habd. ad. 1164 kak strašno srce *jeketalo* bude! — *jektâti* jêkčem = jeketati: Habd. ad. 1164 gda prsi od težkoče *jekču* dum pectus palpitat. primeri jekniti. — *jêla* f. ime kravi. — *jeláva*, ime kravi. — *jêlec*, kdor rad in mnogo jê. — *ješōvka* f. = jalšika. — *ješōvična* f. jabolko = jalšika. — *ješičec* m. achillea millefolium. — *ješčljiv* adj. = jezičen 3.) — *jêžupek* m. 1. neka rastlina belega cveta. 2. rogalno ime Zagorcem od Jerovca dalje, ker imajo velike »koljarje«. — *johēr* gen. joréha = oreh. — *jōrtek* m. der Friedhof. — *juhúškati* = juckati jauchzen: Vranič rob. 1.36 jedni so poskakivali i *juhúškali* od veselja. — *júkar* m. ime konju. — Ka: *ka li* — *ka li* sowohl — als auch, entweder — oder: Švigel 2.271 kade vsi betezni i ranjeni *ka li* na telu *ka li* na duše vraštvo i prvo zdravje zadobiti mogu. 2.373 ni na svetu stališa takvoga, koji bi se ovomu *ká li* vu dobroti veselju miru počinku, *ka li* vu tuge nevolje i težkoče mogel prisposodobiti. glej še: *kaj*. — *kabáta* f. neka obleka: Nagfl. 135 možki sabou šiva dolame, kabáte, lače, prsnjeke, plašče z sukna i druge tkálbe. — *kábrončen* adj. podoben kabronku: Nagfl. 100 vuna vogarski ouvc je vékša, birk ménša, vogarski ouvc je *kabrončna*, birk pa gousta, napuna — *kāčin* adj. = kačji. — *kāčnica* f. neka strupena goba. — *kadljiv* adj. rauchend: Habd. adj. 279 ovo su *kadljive* one gore od keh se govori: tange montes et fumigabunt. — *kähle* f p. der Ofen: Nagfl 57 na kaj nūcamo *kahle?* *kähle* na tou nūcamo, da po nji hrambo kurijo; iz njem. die Kachel. — kaj: *ne kaj* = ne da: Habd. mar. 78 Themistocles zvrhu te svoje pameti *ne kaj* bi se bil dičil da pače se je vnogokrat jako žalostil — *kājčesa*: Habd. ad. 673 valujem da je vного ovde *kājčesa* kaj ne diši odviše lepo. — *kājka* manches: Habd. ad. 349 kurventa *kajkaj* nečisto tepe.; v Varaždinu sem slišal: coprница se more v *kājka* pretvoriti. — *kājkož*: Habd. ad. 948 stalnoga mesta nemamo, nego *kajkud* stane ziskavati moramo. 724 Bilo je nekuliko duhovnikov v puščinu negda zašlo, da bi pustenike neke ki su po puščine *kajkud* zoseb stali, pohodili. — *kāj li* — *kāj li* tum — cum: Švigel 2.373 med narodom človečanskem kakvo sveteše veseleše stalneše i čisteše more se najti pajdaštvo neg jeden tovaruš i s tovarušicum svojim, koji *kaj li* vu veselju *kaj li* vu žalosti nigdar razlučiti se ne mogu; glej: ka — *kāj to* allerlei, manches, was immer: Habd. ad. 344 jesu neki narodi ki svoje navadice, falinge imaju, ktere drugem prijetne nesu, ali podpunoma ni jednoga ne ki bi *kaj to* nemal hvale vrednoga; v nar. pr p. lisica rekla vuku da naj ide ž njum tam, da

budu *kajto* našli. — *kaj* + comp. *to* + comp n. p. *kaj brže to brže* je eher: Zagr. 1.233 ni menkal *kaj brže to brže* i s četrtim neprijatelom se pobiti. 1,268 iščuč vračtva za ozdraveti *kaj brže to brže* . . .; tako tudi samo *kaj* + compar. n. pr. *kaj brže*; Kovačič kemp. 53 ako kaj pokaranja vredno zapáziš, čuvaj se da to isto ne včiniš; ali ako si kada včiniš, *kaj brže* trsi se pobolšati. — ravno tako: *kaj* + superl n. pr. *kaj naj brže*: Vranič rob. 2,70 ovde naloži vu kuhinji *kaj naj brže* ogenj veliki itd.

(Dalje prihodnjič.)

Dostavek. V prvem zvezku na 57. strani pred ad *janar* dodaj: *jaklen* adj. = jeklen oklen, ali v prenesenem pomenu: kernig, schwer, gehaltvoll: Kocijančič Fil. 1,8 ovo preveč raztreša razuma, kateri z dugovanji biti zavjet *jaklenéjemi* mora. 1,57 odhadžajte prokleti vu ogenj vekivečni. Dobro razmrvi ove reči kruto *jaklene*. 1,68 neki na oholnosti prez vsakoga veselja hasnovitoga i *jaklenoga* paze marljivo. 3,88 potrebno je, da ova skrb vekša bude i *jakleneja* od one ku svetovni zvrhu svoga imetka imaju, 4,61 vu oštroči i neplodnosti duhovni kuliko čuti se duša mentuvanu vugodnoga čutenja, tuliko več *jakleneh* dobreh del obvnožuje. 4,66 da ovak od sesca odbiti tvrdoga kruha i čvrstoga pobožnosti *jaklene* navčimo se jesti. — *jaklo* n. = aklò jeklo, toda v prenesenem pomenu: Gehalt Gewicht: Koc. Fil. 3,27 kreposti ovak i lepe človečanske dobrote, koje su započete i gojene v oholnosti vu samohotnosti i vu niščetnosti, nemaju druge dobrote zvan golu skazlivost prez taka, prez mocga i prez vsakoga *jakla*.

M. Valjavec.

LISTEK.

»Matiče slovenske« CI. odborova seja je bila dne 16. prosinca t. l. Predložile so se društvene knjige — žal, da so se zakasnile — in povedalo se je, kaj obsezajo. Določila se je nagrada pisateljem po predlogu književnega odseka in po Matičinih pravilih. Veselo znamenje nje napredka je to, da dobijo letos Matičarji štiri knjige (menda dobijo »Knezovo« knjigo za samih 40 novč., čeravno obsega 7½ tisk. pol), in da je »Matiče« pristopilo nad 200 novih članov. Potrjena je kot učna knjiga Bezenšekova »Stenografija«; dr. Kosa »Pedagogika«, priporoča se le kot »pomočna knjiga«, češ, da je poučni jezik za ta predmet jedino nemški. Sklenilo se je, prositi državo podpore iz »zaklada za kulturne namene« — dežele pa ne, češ, da je »relativno pre-siromašna.« Za bodoče leto sta določeni šele dve knjigi: »Letopis« (gradivo zanj je že zbrano), prof. dr. Glaserja »Slovstvene zgodovine« II. zvezek. Ali bodi tretja knjiga znanstvena ali zabavna, o tem odloči šele bodoči književni odsek meseca februarja. Četrta »Knezova« knjiga bode seveda zabavnega sedržaja.

Od premnogih stranij se nam je izrazila iskrena želja, naj bi bila ta »Knezova« knjiga zabavne vsebine. Sploh pa lahko trdimo po došlih nam glasovih Matičinih članov, da bi »Matica« ustregla prevesni njih večini, ako bi se postavila, kar najbolj

se pokazali kot prave okrutreže; saj jim je bilo največje veselje, ujeti Ko zake počasi na ognju peči. Hoteli pa so se na ta način osvetiti še večji okrutnosti, ki je vladala v cesarski vojski, kjer so se po navadi jetniki mučili na vse peklenske načine.

(Dalje prihodnjič.)

K petemu sešitku Wolfovega slovarja.

(Dalje.)

zakaj zato denn: Habd. mar. 186 vnogi drugi to isto od device pišu. *Zakaj zato* ne zaludo cedrušu drevu prisposobljena; i često pri Zagrebcu. — *kakov takov* qualiscunque: Habd. mar. 49 vsegdar imaj *kakov takov* pošten posel. — *kalafat* m. Habd. ad. 724 pride k redovnem ljudem gdo, priprave kaj mogu poleg stališa njegovoga, ljubljeno primu, je medž njegovimi *kalafati* neki kateri reče: oh kak lepo bog ovem redovnikom vgaja, kak se lepo gosté! štima te *kalafat*, da vsegdar se takovimi jestvinami kadé stoli redovnikov. — *kalampēr* m. pri pletenji selskih hiš se oni koli ali stolpiči, okolo katerih se plete, zovó kalampéri. — *kālanec* m. neki oreh ki se mu lupina lahko kala. — *kalīna* f. die Zähre: Habd. ad. 221 poklam dete iz zibeli izide, mladencem postane, kuliko po šolah, kuliko po meštrijah, kuliko po gospodskih dvoreh žuhkeh *kalīn* ne požere! Zagr. 1,252 kada pak pod večer žitka našega zajdemo vu ovčarnicu vekivečnoga pokoja, onde veseleč budemo preživali naše trude i žuhke *kalīne*, s kojimi smo se na ovom svetu hranili. 1,403 lahko je vam govoriti, ali nam, koji ti grenke pilule zobljemo i žuhke *kalīne* požiramo, težko je trpeti. 1,417 o suze i *kalīne*, kade ste? o lacrymae, ubi estis? Vranič rob. 2,103 večkrat bute primorani vnoge žuhke *kalīne* pregutati. itd. — *kāmčec* m = kamenčec: Nagfl. 112 pure jejjo mišice, mūhé, *kāmčece*, glažojno itd. — *kamēl* m. das männliche Kameel Habd. ad. 657 gda bi enkrat *kamelski* pastir kamilu bil plahtami pokril, da bi je *kamel*, nje sin, ne poznal . . . — *kāmenek* m. dem. kamen Habd. ad. 974 znaj da špoti, ke su tebe činili ljudi oni nesnažni, dragi *kamenki* su bili kateri su k ove korunici falili. — *kamennu* kamenna adj = kamēn: Habd. mar. 119 ki drevenem i *kamennem* bogom su se klanjali. 458 s *kamennih* stupov. — *kāmkatī* kāmčem, pura kamče, nekako glasiti se. — *kamuka* f. neka snov ali tvar: Habd. ad. 717 črna farba ne špota vredna, pače črni baržun, *kamuka*, tafuta tulike su v svojem redu precembe kulike beli ali črlenī.

(Dalje prihodnjič.)

M. Valjavec.

K petemu sešitku Wolfovega slovarja.

(Konec.)

kanālec m. = kanarec: Vranič rob. 1,43 gde vnogo *kanālecov* je. — *kanūlec* dem. kanāl: Švigel 1,15 trsiti se hoču samo neg jeden malahn *kanalec* morja čudnovitoga prejeti živlejnj Ksaverijanskega — *kánjavec* m. nepočesan človek. — *kánžija* f. ministrantovsko oblačilo. — *kanonīja* f. canonicatus Habd. ad. 588, 764. — *kapičōn* m. tisto kar se deva konju na vsako stran glave, da vidi samo pred se. — *kapitanīja* f. čast kapitanova: Habd. ad. 764. — *kapúcina* f. majehna koča. — *karapāndža* f. 1. grdo dekle ali žena, ki se po porodu deteta ne nosi pošteno in dete sovraži. 2. nemarna kokoš ki ne sedī rada na jajcih. — *karbūnkul* m. der Karbunkel: Habd. ad. 488 medž kamenjem je džemantov i *karbunkulov* naj menje. — *karfinice* f. pl. tisti dve čašici, iz katerih duhovnik pri s. maši pije. — *karīčica* f. dem. karika, majhen prstan brez oka kakeršne deca kupujejo in nosijo za obojke. — *kárlast* adj. = karlav. Švigel 1,33 ne li bila jaka i segurna žena Semiramis kralica, koja kada bi bila čula da su neprijateli varaš nejn Babilon obstrli, buduč vsa *karlasta* i nepočesana, oružje vzešī na proti njim je šetuvala? — *karljīv* adj. zänkisch: Habd. ad. 655 peklenski je kip prebivati (s) srditum ženum i karljivum. — *kárnik* m. Mundstück der Pfeife. — *karpit* m. aulaeum. lex Habd. i Belost., Habd. ad. 17 oni ki *karpite* kakvemi kipi malane po stenah rastiraju. 479 ki stene *karpiti* oblačiš. — *kārvan* = kavran, *karvanīca* f. = kavranīca das Weibchen des Rabens, Škvorc 39 militia et malitia jesu sestre od jednoga otca i matere, ar su si kruto spodobne ramno kakti *karvan karvanice*, lisjak lisice. — *kascē*, adv. im Trabe „husari su v Ludbreg *kasce* dojahali.“ — *kasārnica* f. die Kaserne. Gönczy 93, (ne čuti se da je deminutiv). — *katāna* m. = katān, Šimunič prod. 81 posluhnete kaj se je negda pripetilo nekojemu *katane* kateri imal je konja slepoga. — *katūnčič* m. = katān: Habd. ad. 777 morebiti ni glavatom varoškem prošeno od kajkakoveh potepuhov i *kātančičev* ne bude. 845 sluge imaš, imaš lovase, kočīše, feletare, *katančiče*, harāmije, hrani je, plačaj je iz tvojega. — *katānica* m. dem. katana: Habd. ad. 821 jače se nekteri i brže *katanica* muštakovičem kakovem ali drugem dišečem vinom ožere, nego njegov gospodin. 673 itd. — *kūvček* čka m. die Hausgrille. gor. — *katārka* f. Vranič rob. 2,116 ladja kakti jeden drveni breg je mu se videla kak iz nje tri jako visoka dreva (*katarke* je razmel) van zrasla jesu. 2,181 dokočali su jednu *katarku* za plutvu svoju si napraviti. — *kāvklar* m. nem. der Gaukler. Zagrebec 1,451. — *kavranski* adj. kar pripada kavranom. Habd. ad. 384. — *kāvž* m. gost dim. gor. — *kēbati* -blem, hodeč majati se na obe strani, o debelem

človeku. — *kécer, késer i késter* m. orodje za dolbenje dreves. — *kedmèn* m. kožuh madž. Habd. ad. 117 prevrnuvši v zimi dlake nuter v letu vun, kod izda neki Vugri čine (s) svojemi *kedmeni*. — *kēdžba* f. (?) Pergošič 66.77.96. — *kékaki*: kokoš keka. — *keležica* f. Habd. ad. 844 družine je *keležica* dosti. Belostenec ima: autopyros, antrectos, panis cibarius, panis siccarius, pri autopyros piše: s posejami i z iskricami zmešan kruh keležica. — *kender* -dra m. Speisekammer (Jaska). — *kenderes*: Habd. mar. 349 kuliko je denedenešni Španjulov, Latinov, Francuzov, Nemcev, Lendželov i drugih narodov ljudi velikoga glasa, ktereh podpunoma ni ime k nam né prišlo, i ako je gda čuješ, tuliko znaš gdo je kuliko znaš gdo je *kenderes* ali zabubanec. — *kerentuh* m. neko sukno. Habd. ad. 390 zločesti tvoj darovec ali *kerentuh* poleg lakta natežeš. — *kereša* m. mrjasec. — *késa* m. ime konju. — *késiti* se *kēsim* se komu, jemand angrinsen, die Zähne zeigen. *keša* m. i. f. 1. kdor pohuljeno hodi. 2. ime volu dolgonosu. — *kežúlec* -lca m. želodec. — *kibelujak* m. nekova ormara kjer voda stoji pripravljena. štaj. — *kičín* 1. kar se veže biču na žlak = kučka. 2. ime volu. — *kila-vica* f. neka smokva. — *kipččina* f. siedende Flüssigkeit: nagel si kak kipčina. — *kirica* f. neka smokva. — *kíšege* f. pl. ono na kar se devajo rude kader so štirje konji vpreženi. — *kíško* m. ime prascu. — *kítava, kíteka* f. ime telici. — *kítičica* f. dim. kitica 3. Habd. ad. 615 mora *kítičice*, venčece imati. — *kla* glej tla. — *klačitelj*, m. = tlačitelj, Škvorc 77 človeško telo je jeden dobreh dél *klačitel*. — *kláčiti* glej tlačiti. — *klāč-njak* m. pri tkalcu tisto kar z nogama gazi, pravo tlačnjak. — *klafúriti* -fúrim plappern: Habd. mar. 546 ogovarjaju prodekatora i nespametno *klafure*; od tod *klafúrjenje* Vranič rob. 2.94 zgubilo se je vezda veselje ono koje njemu do sada nerázumno papige *klafurenje* je činilo. — *klānjavec*, m. kdor se klanja Matak 2.139 držeči ovi sebe za pravdene *klanjavce* pravoga boga vse više vtvrđavaju se vu svoje bludnosti.

M. Valjavec.

LISTEK.

Ljubljanski potres. S tem imenom bo pač zabeleženo v potresopisju ono grozno zibanje v noči od velike nedelje na velikonočni ponedeljek. Dasi bi bili radi, vender nismo utegnili, že v tej številki postreči našim spoštovanim čitateljem s kakim jedrnatim, premišljenim sestavkom o zadnji katastrofi; potrudili se bomo, da storimo to v prihodnji številki. Za to pot naj opozorimo čitatelje na izvrstni spis prof. J. Jesenka o »zemeljskih potresih«, ki je izšel v našem listu (I. 6 in dalje), in pa na takisto jedrnati, dasi kratki članek prof. F. Seidla v Gorici »o naravi velikonedeljskega potresa« v podlistku »Slov. Naroda« z dne 23. m. m.